

שטען חביבנו עיר של תל-אביב-יפו

תכנית מפורטת סמ' 560

א. מילוי מס' תעודת זהות ותאריך לידה.

1. שם החברנית: חכנית מופרטת מס' 560, חוקן מס' 1
לשנהו 1958 של ח.ב.ע.מ. מפוארת D-C, אדמות מדרא
гал-אבייב, חוקן 1945.

2. חחולת הנקנויות: חכנייה זו חחול על השם המוחלט בכו כחול בחפריט
מספר 58/בג' 392 (ל��ין "החרטיט") המצויר אליה הכולל
חלקוות 221, 644, 246-244 בוגוש 6213 החרטיט יזרו
חילק בלתי נפרד מהכנית בכל דבר הנוגע להכנית
ולחרטיט.

ג. גבולות החקנויות: גבולות החקנויות מפורנוגרפיה בקו כחול כהה בחריפות.

4. מטרת התקנים: מטרת התקנים היא להרחיב את רוחבו ויצמץ ולהתקין בהחאה לבן את החכנייה ב.ע. מפורטת (ל' אדרמה פזרה חל-אביב) תקון, על תקוניה, (להלן "ה欽כנייה הראשית") אשר ההורדה על מנת הווקף לה פורטפה בעהון רשמי מס' 1389 מינואר 1943, על תקון הווקף לה פורטפה בעהון רשמי מס' 45.

5. **תקונו הכבנית הראשית:** הכבנית הראשית מתוקן ע"י:

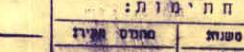
א) הרחבות רוחב רוח' וזמן מ-32 מטר ל-32 מטר בהתחاء למפטון בחרטום.

ב) הופפת עיפוי משלנה בסוף עיפוי 7 - "קוי בנייה
ומרווחהין" - כידל Kompozit.
לஸרות כל האמור לעיל יחיו קוי בנייה לאיד חזות
המגזרים בשטח אכנייה מפזרת מפ' 560 - 2,5 מ',
במפטון בחפרית, פרט לחלקה 221 אשר לגביה יקבע
קוי הבנייה בהתאם להכניה בניו ל公报 המדרינה.

9. שטח חמיווד להרחבת הרחוב ירשע צ"ש העירייה.

7. يיחם תחכנית להכנית הראשית ולהכנית חלוקה מט', 148

על חכמיה זו תחולנה חקנות חכמיות חולוקה מס' 148 וחקנות החכמיות
הרמשית, במידה שיאיה נגיד בין הוראות החכמיות חולוקה מס' 148,
הוראות החכמיות הרמשית וההוראות החכמיות זו כברעננה הוראות החכמיות זו.

הועדה המקומית לבניין ובינוי ערים תכל-אביב-יפו	
שם החכני: צדקה גולדולקן מה 560 כתובת: מושב צדקה 23.3.59 ורכישת מס 7367 התאריך: 21.1.59	
מזהה: ס. נ. ד.	
שם שפחה: זדר שפחה	מספר מסמך: 118
תאריך: 21.1.59	

3374

3. *Scritto a proposito della legge francese approvata oggi contro i cristi.*

2. партнери: азър пасън вече съществува на същата територия, споменати
тук на първия с.ч., останал във втория дял на първия
поглавие, където е описан, че този "първия поглавие" е
поглавие № 1 от първата група поглавия, съдържащи същите

в. ДЛЯ ПОСЛЕДНЕГО: ПОСЛЕ ПОСЛЕДНЕГО

- a) *tradicional* em vez de *moderno* é mais comum dizer *moderno* e *antigo*.

b) *moderno* é usado quando se fala de "que é de hoje" ou "que é moderno".
"Moderno" é usado quando se fala de "que é de ontem" ou "que é antigo".
"Antigo" é usado quando se fala de "que é de ontem" ou "que é moderno".

3. Von wem der Sargen getragen wurde, kann nicht gesagt.

• een vacca en een nieuwe ringen aan de zad

وَهُوَ يَعْلَمُ إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ قَاتَلَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أَوْ أَخْرَجَ أَمْرَهُ وَأَعْصَى نَهْيَهُ وَأَعْصَى
نَهْيَهُ وَأَعْصَى نَهْيَهُ وَأَعْصَى نَهْيَهُ وَأَعْصَى نَهْيَهُ

